

under Nr. 14, tror, og meget ubehagelige Fejltagelser. Nr. 13 skal jeg ikke have noget imod at tiltræde, men maa bestemt fraraade Vedtagelsen af Nr. 14. Nr. 15 med Underændringen under Nr. 16 er i og for sig lidet heldig. Det er ikke rigtig, som det er ubdiktet af et æret Medlem som Mindretal, at fastslaa i Loven, hvor meget Rejsegods der skal indskrives, og det er meget vel bekendt for det ærede Medlem og Udvalget, at det, man har og vil beholde, indtil videre er 25 Rg. Alt fastsætte absolut i Loven, at det skal være saaledes, er ganske unødvendigt. Vædringsforslaget under Nr. 16 anser jeg rigtignok for ganske umuligt. Det gaar jo ud paa at udelade Ordene: „paa almindelig Billet.“ Jeg vil tillade mig at bemærke, at det er ikke saa vanskeligt at sige, hvad der er almindelig Billet, thi Undtagelse fra, hvad der er almindelig Billet, kan man lade indtræde, lige saa snart der er Tale om Rabat paa en Billet. Et æret Medlem, som udtalte sig mod Vædringsforslaget, og særlig mod Underændringsforslaget, gjorde allerede opmærksom paa, at paa 14 Dages Billetter vilde det kunne betale sig at drive en Forretning, og lade en transportere sine Sager rundt omkring i Landet, naar man tog en 2den Klasses Billet. Hvorfor ikke en 3dje Klasses Billet? Det er endnu billigere. Det er ganske rigtig, men endnu meget værre er det med Abonnementsbilletter. Naar man f. Eks. tænker sig Abonnementsbilletterne paa Klampenborgbanen, saa gab jeg nok vide, om ikke alle de, der have Abonnementsbilletter der — og det er mange —, ikke vilde kunne forsyne hele Husjet med alt det, som de skulle have ud, ved at tage det med som Rejsegods. Det vilde kunne ske i meget stort Omfang, og desuden vilde det kunne føre til ret betydelige Defraudationer, saa jeg maa meget bestemt fraraade, at man vedtager Underændringsforslaget under Nr. 16. Det kan slet ikke gaa, og det vil være umuligt for en Minister at modtage det. Et æret Medlem var bange for, at Cykler skulde blive udelukkede. Den nuværende Regel for Cykler er en administrativt fastsat Regel, og der er ikke nogen som helst Grund til, i alt Fald i mine Tanker, at forandre denne Regel. Jeg kan jo ikke være for andet end for det Syn, jeg har paa denne Sag, men Cykler medtages jo nu som Rejsegods — ikke ind i Kupeerne, det følger af sig selv, men ligesom Kuffetter —, og der er ingen Grund til at forandre denne Regel. Cyklisterne have i Reglen ikke anden Bagage med, eller i alt Fald meget lidt, saa det generer ikke i andre Retninger. Den ærede Ord-

fører var inde paa Spørgsmaalet, om ikke alt Rejsegods skal betales. Det er et Spørgsmaal, jeg interesserer mig ikke saa ganske lidt for, og kunde vi komme til den Regel, vilde det stille sig en hel Del anderledes. Jeg ser for Resten ikke, at der med Hensyn til denne Gæne, som jeg indrømmer, der er ved Opfyldningen af Kupeerne med Rejsegods, er andet at gøre end indstærpe Bestemmelsen om, at de rejsende kun maa have saa meget med sig, som kan rummes over og under deres Blads. Ja, man kan jo sagtens indstærpe denne Bestemmelse, men de Herrer maa ikke tro, det er saa ganske let for Jærnbanernes Opfyldningspersonale at hærse Publikum saaledes, at de saa denne Bestemmelse sat igennem. Der ligger naturligvis Vanskeligheden. Man forlanger Høflighed og Hensyn og mange andre Ting. Det vil være meget vanskeligt, men der er ikke noget i Vejen for at gøre det, og saa give de overordnede Stylden for, at nu er det befalet strengt og skal paases, at ingen har mere Rejsegods med, end der kan rummes over og under hans Blads. Hvis man vil gennemføre denne Regel haardt og konsekvent, vil det have meget store Følger, thi saa vil meget af den Overfyldning, som nu finder Sted, kunne undgaas. Angaaende Nr. 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25 og 26 finder jeg ingen Anledning til at bevære Tinget med Udtalelser. Jeg kunde naturligvis have noget at bemærke om en eller anden af disse Bestemmelser, men jeg kan ikke modsætte mig, at de vedtages, naar man ønsker at vedtage dem. Nr. 27 finder jeg ret uheldig. Det er at fastslaa i Loven, hvorledes man skal forholde sig med Afslænningsfrister og forskellige Detailler, som slet ikke høre hjemme der, og al Kontrol ved Stationerne vil blive meget vanskelig for de overordnede. Jeg tror ikke, det er i sin Orden, at man foreslaar dette i Loven. Vedtager man det, maa man være beredt paa, at Jærnbanerne forlange en ganske overordentlig stor Forøgelse af deres Materiel. Det kan nemlig da ikke undgaas. Man kan ikke paa en Gang udvide Afslænningsfristerne betydelig og saakomme igennem med det Materiel, man har. Der vil blive en meget betydelig Forøgelse af Materiellet nødvendig. Der er i Betænkningen slaaet paa, at Ministeren vilde nok gaa med til det. Det følger af sig selv, at han er nødt til at gøre det, men naar Folketinget vedtager det, maa det vide, at det vil betyde, at der vil fremkomme ganske overordentlig store Krav i den Retning. Der kommer allerede nu ret store Krav, men der vil komme større Krav, og det er ikke